

ทัศนะของนิสิตแพทย์ต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

Medical Students' Perceptions towards Extracurricular Activities of the Faculty of Medicine at

Srinakharinwirot University

สายรุ้ง ตรีสงฆ์*

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบทัศนะของนิสิตแพทย์ ระดับปริญญาตรี ประจำปีการศึกษา 2553 จำนวน 350 คน ต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ใน 5 ด้าน คือ ด้านวิชาการ ด้านกีฬาและการส่งเสริมสุขภาพ ด้านบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสีสิ่งแวดล้อม ด้านนันทนาการ และด้านส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีการของเซฟเฟ ผลการวิจัยพบว่า นิสิตแพทย์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีทัศนะต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านกีฬาและการส่งเสริมสุขภาพ ด้านบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสีสิ่งแวดล้อม และด้านส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ส่วนด้านวิชาการ ด้านนันทนาการมีความเหมาะสมในระดับมาก จากการศึกษาพบว่านิสิตแพทย์ชายและนิสิตแพทย์หญิงมีทัศนะต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านกีฬาและการส่งเสริมสุขภาพ และด้านนันทนาการที่นิสิตแพทย์มีทัศนะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นิสิตแพทย์ที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ศึกษาต่างกัน มีทัศนะต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านวิชาการไม่พบแตกต่างกัน ส่วนด้านกีฬาและส่งเสริมสุขภาพ ด้านบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสีสิ่งแวดล้อม ด้านนันทนาการ และด้านส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ที่นิสิตแพทย์มีทัศนะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นิสิตแพทย์ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกันมีทัศนะต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยรวมและเป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน นิสิตแพทย์ที่เข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรแบบบังคับและตามความสนใจ และเข้าร่วมกิจกรรมเฉพาะบังคับมีทัศนะต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยรวมและเป็นรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้พบว่านิสิตแพทย์ที่เคยมีประสบการณ์และไม่เคยมีประสบการณ์ในตำแหน่งประธานหรือกรรมการสโมสรนิสิต มีทัศนะต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยรวมและเป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน

* ผู้ประสานงานหลัก (Corresponding Author)
email: sairung@swu.ac.th

คำสำคัญ: ทักษะของนิสิตแพทย์ กิจกรรมเสริมหลักสูตร

Abstract

The purposes of this research were twofold. The first was to study undergraduate medical students' perceptions towards extracurricular activities of the Faculty of Medicine at Srinakharinwirot University in five aspects which included academic, sports and health care, community services and environmental protection, recreation, and art and culture support. The second was to compare these aspects according to students' genders, educational levels, academic achievements, participation types, and activity experiences. A sample of 350 was randomly selected from a population of medical students enrolling in the Faculty of Medicine in the academic year 2010. The instrument used for collecting data was a five-point Likert-type rating scale questionnaire. The statistics used included mean, standard deviation, t-test, one-way analysis of variance and Scheffe's method.

The results revealed that the medical students' overall perceptions towards extracurricular activities at Srinakharinwirot University were appropriate at the moderate level. Considering each aspect, it was found that the sports and health care and community services and environmental protection as well as arts and culture support were moderately appropriate while the academic and recreational aspects were highly appropriate. Male and female students had significantly different perceptions at the 0.5 level. When comparing each aspect, there were significant differences on the aspects of sports and health care as well as recreation. Students with different educational levels had significantly different perceptions at the 0.5 level. Considering each aspect, the different perceptions were on the aspects of sports and health care, community services and environmental protection, recreation and arts and culture support, but there was no difference on the aspect of academics. There were no significant differences among students with different academic achievements. The medical students who participated in extracurricular activities both compulsorily and voluntarily had significantly different perceptions on the overall and each aspect at the .05 level. There was no significant difference between the perceptions of the students with or without experiences associated to the positions of Chairman or Committee of the Student Union.

Keywords: medical students' perceptions towards, extracurricular activities

บทนำ

สถาบันอุดมศึกษาเป็นสถาบันการศึกษาระดับสูงที่มีความสำคัญต่อสังคมและมีความจำเป็นต่อการพัฒนาประเทศชาติเพราะเป็นแหล่งวิชาการ และวิชาชีพชั้นสูงในสาขาต่างๆ เป็นภารกิจสำคัญของสถาบันอุดมศึกษาโดยทั่วไป คือการสอนวิชาการและวิชาชีพ หรืออาจเรียกว่าการผลิตบุคลากรการวิจัยเพื่อค้นคว้าหาความรู้ การบริการทางวิชาการ

และการทำนุบำรุงส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม (สำเนา ขจรศิลป์, 2537) จะต้องมีความพร้อมในการพัฒนานิสิตอย่างเป็นระบบ ให้ได้รับการถ่ายทอดวิชาความรู้ และได้รับการฝึกฝนอบรมทักษะเพื่อเสริมสร้างความรู้ ความสามารถ รวมทั้งได้รับการปลูกฝังเจตคติอันดีงาม มีจิตสำนึกที่จะปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม ดังนั้นการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ เป็นเป้าหมายสำคัญหลักของการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ในการผลิตบัณฑิตให้มีความสมบูรณ์ทั้งด้านวิชาการ วิชาชีพ และด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ซึ่งมีจุดมุ่งหมาย 2 ประการ ประการแรกคือ การพัฒนาวิชาชีพ อีกประการคือ การพัฒนาทักษะชีวิต (ทบวงมหาวิทยาลัย, 2543) ดังที่สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษาได้กำหนดไว้ในการจัดดำเนินการด้านกิจกรรมที่ทางสถาบันศึกษา หรือองค์การนิสิตต้องจัดทั้ง 5 กิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมวิชาการ กิจกรรมกีฬา และการส่งเสริมสุขภาพ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสิ่งแวดล้อม กิจกรรมนันทนาการ และกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2551)

คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (มศว) ในปัจจุบันมีสถานที่จัดการเรียนการสอนถึง 2 แห่ง โดยแบ่งออกเป็น 2 ระดับคือ ระดับชั้นพรีคลินิก ประจำอยู่ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ส่วนระดับชั้นคลินิก ศูนย์การแพทย์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี อำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก ในการดำเนินการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร คณะแพทยศาสตร์ มศว จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรจะเน้นการส่งเสริมให้นิสิตแพทย์ได้รับความรู้และประสบการณ์ตรงในการเตรียมความพร้อมให้นิสิตในด้านต่างๆ เช่น กิจกรรมด้านวิชาการ กิจกรรมกีฬาและการส่งเสริมสุขภาพ ด้านบำเพ็ญประโยชน์และสิ่งแวดล้อม กิจกรรมนันทนาการและกิจกรรมด้านส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม (นุจรี ตัญญาพัฒนกุล, 2553: สัมภาษณ์) ดังที่ มาณี ไชยธีรานวัฒน์ศิริ (2543) ได้ศึกษาเรื่อง หอพักกับการพัฒนานิสิตนักศึกษา ระดับอุดมศึกษา พบว่าปัญหาทางด้านการพัฒนานิสิตมีแนวโน้มว่าจะมีอุปสรรคเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านทักษะชีวิตอันเป็นคุณลักษณะที่จะต้องได้รับการพัฒนาไปสู่คุณลักษณะของนิสิตที่พึงประสงค์ตามปรัชญา ปณิธานของแต่ละสถาบันการศึกษา เช่นเดียวกับผลการดำเนินงานด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตรของคณะแพทยศาสตร์ มศว ที่ผ่านมามีปัญหาที่ยังประสบปัญหาด้านต่างๆ ในการดำเนินงานจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เช่น ด้านวิชาการเป็นกิจกรรมที่ต้องเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ และเพิ่มพูนทักษะทางการแพทย์ วิทยากรหรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มาบรรยาย และรุ่นพี่ แต่ต้องประสบปัญหานิสิตแพทย์แต่ละชั้นปีมีเวลาว่างไม่ตรงกัน ทำให้ไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้ สถานที่เรียนและกิจกรรมมีถึง 2 แห่ง ซึ่งแต่ละแห่งไกลกันมากทำให้การเดินทางไม่สะดวก ส่วนกิจกรรมด้านกีฬาและการส่งเสริมสุขภาพ ปัญหาที่พบคืองบประมาณการจัดซื้ออุปกรณ์ และสถานที่ไม่เพียงพอ ด้านบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสิ่งแวดล้อม ปัญหาที่พบคือไม่มีนิสิตแพทย์ที่รับผิดชอบโดยตรง แต่จะมีการมอบหมายให้นิสิตเป็นรุ่นๆ การติดต่อและประสานงานจึงไม่ต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ งบประมาณมีจำกัด ส่วนกิจกรรมด้านนันทนาการจะสอดคล้องกับทุกกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตแพทย์ ส่วนใหญ่ที่เข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรได้จะเป็นนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 1 - 3 ส่วนนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 4 - 6 เข้าร่วมกิจกรรมด้านนันทนาการไม่ได้เพราะต้องเรียนหนัก มีชั่วโมงฝึกงานในหอผู้ป่วย (วรพล อร่ามรัศมีกุล, 2553: สัมภาษณ์) และจากผลสรุปการวิเคราะห์ตนเองของหน่วยงานพัฒนาศักยภาพนิสิตพบว่า การดำเนินงานกิจกรรมพัฒนาศักยภาพนิสิตยังมีปัญหางบประมาณในด้านจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวก คณาจารย์มีภาระงานสอนมากและงานวิจัยมาก ทำให้โอกาสที่เข้าร่วมกิจกรรมกับนิสิตแพทย์ลดน้อยลง โครงสร้างการดำเนินงานกิจกรรมต่างๆ ของการพัฒนานิสิตแพทย์ไม่สอดคล้องกับมหาวิทยาลัยในบางส่วนจึงทำให้การประสานงานยังประสบปัญหาทำให้เกิดการสูญเสียโอกาสและมีกิจกรรมบางอย่าง

ยังค่อนข้างซ้ำซ้อน นิสิตแพทย์ที่เข้าร่วมยังเป็นนิสิตกลุ่มเดิมๆ (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2553)

จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้วิจัย มีความสนใจที่จะศึกษาทัศนคติของนิสิตแพทย์ต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร คณะแพทยศาสตร์ มศว ตามเกณฑ์มาตรฐานตัวบ่งชี้ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาใน 5 ด้านคือ ด้านวิชาการ ด้านกีฬาและส่งเสริมสุขภาพ ด้านบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสีสิ่งแวดล้อม ด้านนันทนาการ และด้านส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม เพื่อให้ได้ข้อมูลที่จะนำมาเป็นแนวทางในการวางแผนปรับปรุงการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐาน ตัวบ่งชี้ของคณะกรรมการการอุดมศึกษาและตอบสนองความต้องการของนิสิตแพทย์รวมถึงนโยบายของคณะแพทยศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาทัศนคติของนิสิตแพทย์ต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรคณะแพทยศาสตร์ มศว ด้านวิชาการ ด้านกีฬาและการส่งเสริมสุขภาพ ด้านบำเพ็ญประโยชน์และสิ่งแวดล้อม ด้านนันทนาการ และด้านส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
2. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตแพทย์ต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรของคณะแพทยศาสตร์ มศว โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตาม เพศ ชั้นปีที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร และประสบการณ์ในตำแหน่งประธานหรือกรรมการสโมสรกิจกรรม

วิธีการศึกษา

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนิสิตแพทย์คณะแพทยศาสตร์ มศว ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษา ที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 350 คนซึ่งได้มาโดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางเครจิจและมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) ในระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป เกี่ยวกับ สถานภาพของผู้ตอบได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับเพศ ชั้นปี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร และประสบการณ์ในตำแหน่งประธานหรือกรรมการสโมสรกิจกรรม โดยแบบสอบถามมีลักษณะให้เลือกตอบ ส่วนตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติของนิสิตแพทย์ต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรของคณะแพทยศาสตร์ มศว ในด้านวิชาการ ด้านกีฬาและการส่งเสริมสุขภาพ ด้านบำเพ็ญประโยชน์และสิ่งแวดล้อม ด้านนันทนาการ และด้านส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ทั้งหมดจำนวน 50 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ของไลเคิร์ท มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.98
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูลจากนิสิตแพทย์ มศวด้วยตนเองโดยส่งไปตามสาขาวิชาที่กำหนดไว้แล้วนำแบบสอบถามที่ได้กลับคืนมาตรวจสอบความถูกต้อง และให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามคำนวณหาค่าทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ

4.2 ศึกษาทัศนคติของนิสิตแพทย์ต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรคณะแพทยศาสตร์ มศว โดยรวมและในแต่ละด้านทำการวิเคราะห์ด้วยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.3 เปรียบเทียบศึกษาทัศนคติของนิสิตแพทย์ต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรคณะแพทยศาสตร์ มศว โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามตาม เพศ ชั้นปีที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร และประสบการณ์ในตำแหน่งประธานหรือกรรมการสโมสรกิจกรรม ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

4.4 การสรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับทัศนคติของนิสิตแพทย์ต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรคณะแพทยศาสตร์ มศว โดยการแจกแจงความถี่

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาทัศนคติของนิสิตแพทย์ต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร คณะแพทยศาสตร์ มศว โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านกีฬาและการส่งเสริมสุขภาพ ด้านบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสีสิ่งแวดล้อม และด้านส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ส่วนด้านวิชาการ ด้านนันทนาการ มีความเหมาะสมในระดับมาก ดังตารางที่ 1

2. นิสิตแพทย์ชายและนิสิตแพทย์หญิงมีทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร คณะแพทยศาสตร์ มศว โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านวิชาการ ด้านบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสีสิ่งแวดล้อม และด้านส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ไม่พบความแตกต่าง ส่วนด้านกีฬาและการส่งเสริมสุขภาพ และด้านนันทนาการ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นิสิตแพทย์ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ศึกษาต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรคณะแพทยศาสตร์ มศว โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านวิชาการไม่พบความแตกต่าง ส่วนด้านกีฬาและส่งเสริมสุขภาพ ด้านบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสีสิ่งแวดล้อม ด้านนันทนาการ และด้านส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. นิสิตแพทย์ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่างกันมีทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร คณะแพทยศาสตร์ มศว โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

5. นิสิตแพทย์ที่มีลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรต่างกันมีทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร คณะแพทยศาสตร์ มศว โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. นิสิตแพทย์ที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งประธาน/กรรมการสโมสรกิจกรรมต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรคณะแพทยศาสตร์ มศว โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

สรุปผลการศึกษา

1. การศึกษาทัศนคติของนิสิตแพทย์ต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรคณะแพทยศาสตร์ มศว โดยรวมและรายด้าน ได้แก่ 5 ด้าน คือ ด้านวิชาการ ด้านกีฬาและการส่งเสริมสุขภาพ ด้านบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสีสิ่งแวดล้อม ด้านนันทนาการ และด้านส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

1.1 ด้านวิชาการ พบว่า นิสิตแพทย์มีทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร อยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะคณะแพทยศาสตร์ มีนโยบายที่ชัดเจนในการส่งเสริมและสนับสนุนทางวิชาการเพื่อให้เทียบเท่ากับสถาบันทางการแพทย์อื่น และนิสิตแพทย์ได้มีโอกาสศึกษาค้นคว้าหาความรู้จากประสบการณ์จริงบนหอผู้ป่วยของแต่ละภาควิชา จากคณาจารย์และรุ่นพี่ ดังที่ เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2542) กล่าวว่า การเรียนรู้ที่ครบถ้วนจำเป็นต้องเกิดจากการมีความรู้เชิงทฤษฎีและนำทฤษฎีไปทดลองปฏิบัติจนเกิดความแคล่วคล่องชำนาญ

1.2 ด้านกีฬาและการส่งเสริมสุขภาพ พบว่า นิสิตแพทย์มีทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร อยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะคณะแพทยศาสตร์ มศว ยังไม่มีนโยบายและแนวทางด้านการส่งเสริมและสนับสนุนด้านกีฬาและการส่งเสริมสุขภาพอย่างเป็นรูปธรรม อาจเป็นผลมาจากงบประมาณสนับสนุนการจัดซื้ออุปกรณ์ในการเล่นกีฬาและสถานที่จัดกิจกรรมมีไม่เพียงพอ การประชาสัมพันธ์ยังไม่ทั่วถึง ไม่มีกระบวนการกระตุ้นและแรงจูงใจให้นิสิตแพทย์ทุกคนรักและใส่ใจสุขภาพของตนเองเพื่อการออกกำลังกาย นอกจากนี้นิสิตแพทย์ส่วนใหญ่มีเวลาว่างแต่ละชั้นปีไม่ตรงกัน มีวิชาที่เรียนเพิ่มมากขึ้นเกือบทุกชั้นปี การเล่นกีฬาและส่งเสริมสุขภาพต้องใช้เวลาที่เลิกเรียนหรือเข้าร่วมกิจกรรม ดังที่ สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2538) กล่าวว่า สถาบันการศึกษาต้องมีพัฒนาการให้มีความเจริญก้าวหน้า โดยการปรับปรุงหรือสร้างอาคารสถานที่กีฬาให้มีความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของสถาบันและความต้องการของนักศึกษา และควรจัดบริการหาอุปกรณ์ในการเล่นกีฬาเพื่อให้นิสิตแพทย์ได้ใช้เวลาเพื่อออกกำลังกายให้เพียงพอ

1.3 ด้านบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสีสิ่งแวดล้อม ผลการวิจัยพบว่า นิสิตแพทย์มีทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร อยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะงบประมาณในการจัดกิจกรรมมีจำนวนจำกัด ยังขาดการประชาสัมพันธ์ การประสานงานและดำเนินงานแต่ละครั้งทำให้ประสบปัญหาด้านความอำนวยความสะดวก อาจเป็นเพราะมีสถานที่จัดกิจกรรมถึง 2 แห่งซึ่งแต่ละแห่งอยู่ไกลกันมากทำให้การเดินทางเข้าร่วมกิจกรรมลำบาก ดังที่ ศุภศรี ชูเมือง (2554: ออนไลน์) ได้สรุปไว้ว่าเรื่องงบประมาณมีความสำคัญต่อการดำเนินงานขององค์กร และต่อการพัฒนาประเทศและถ้าขาดซึ่งงบประมาณ ในการบริหารจัดการ ก็ไม่สามารถนำพาประเทศไปสู่ความสำเร็จ ดังนั้นในการบริหารงบประมาณต้องยึดหลักของความโปร่งใส เป็นธรรม ประหยัดและมีประสิทธิภาพ

1.4 ด้านนันทนาการ ผลการวิจัยพบว่า นิสิตแพทย์มีทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะกิจกรรมนันทนาการช่วยส่งเสริมในด้านทักษะทางอารมณ์ และทางสังคมใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และผ่อนคลายจากความเครียด เชื่อมความสัมพันธ์และสร้างความสามัคคีที่ดีระหว่างรุ่นพี่กับรุ่นน้อง จึงอาจเป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้ให้นิสิตมีความสนใจอยากเข้าร่วมกิจกรรมมากขึ้น ดังที่ ชาลุชัย อินทรประวัติ (2541) กล่าวถึงการเข้าร่วมกิจกรรม นิสิต ช่วยให้นิสิตนักศึกษารู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มีโอกาสได้พัฒนาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของตัวนิสิตแพทย์เอง และพัฒนาบุคลิกภาพ ความเป็นผู้นำ สนองตอบความสามารถและสนใจของตนเอง สร้างวงสังคมและกลุ่มเพื่อนของตนเอง พัฒนาทักษะที่จำเป็นในการทำงานร่วมกันสร้างความผูกพันกับสถาบันและชุมชน เกิดความรู้สึกภูมิใจในตนเอง

1.5 ด้านส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ผลการวิจัยพบว่า นิสิตแพทย์มีทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรคณะแพทยศาสตร์ ด้านส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม อยู่ในระดับปานกลาง อาจเนื่องมาจากสภาพสังคมในปัจจุบันมีการแข่งขันสูง คณะแพทยศาสตร์ มีการสนับสนุนด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมกับหน่วยงานภายนอกน้อย การประชาสัมพันธ์ให้เข้าร่วมกิจกรรมยังไม่ทั่วถึง เพราะสถานที่การเรียนการสอนและกิจกรรมมีถึง 2 แห่ง ทำให้การประสานงานไม่สะดวก ดังที่ ทบวงมหาวิทยาลัย (2540) กล่าวว่า กิจกรรมนักศึกษาจะช่วยให้นักศึกษาได้พัฒนาตนเอง ได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ โดยการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาเป็นการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมและรักษาไว้ซึ่งค่านิยมทางด้านศิลปวัฒนธรรมและเอกลักษณ์อันดีงาม

ตารางที่ 1 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติของนิสิตแพทย์ต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและเป็นรายด้าน

การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร	\bar{x}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1. ด้านวิชาการ	3.51	0.69	มาก
2. ด้านกีฬาและการส่งเสริมสุขภาพ	3.35	0.84	ปานกลาง
3. ด้านบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสีสิ่งแวดล้อม	3.39	0.84	ปานกลาง
4. ด้านนันทนาการ	3.53	0.86	มาก
5. ด้านส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม	3.16	0.87	ปานกลาง
รวมทุกด้าน	3.39	0.73	ปานกลาง

2. เปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตแพทย์ต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านวิชาการ ด้านกีฬาและส่งเสริมสุขภาพ ด้านบำเพ็ญประโยชน์และสิ่งแวดล้อม ด้านนันทนาการ และด้านส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ผู้วิจัยขอเสนอการอภิปราย ดังนี้

2.1 นิสิตแพทย์ชาย และนิสิตแพทย์หญิงมีทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ด้านกีฬาและการส่งเสริมสุขภาพ ด้านนันทนาการและโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะคณะแพทยศาสตร์ ได้กำหนดให้นิสิตแพทย์ทุกคนต้องเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ทางคณะจัดให้ซึ่งนิสิตแพทย์ชายจะมีความสนใจเฉพาะในเรื่องที่ตนเองชอบนิสิตแพทย์หญิงที่สนใจในทุกเรื่อง นิสิตแพทย์ชายสนใจกิจกรรมด้านกีฬาและการส่งเสริมสุขภาพมากกว่านิสิตแพทย์หญิงเพราะเห็นว่ากิจกรรมด้านกีฬาช่วยให้ผ่อนคลายความตึงเครียด ซึ่งมาจากการสอบกีฬาเป็นส่วนบุคคลตามความสนใจของตนเอง ส่วนนิสิตแพทย์หญิงไม่ชอบที่จะออกกำลังกาย ซึ่งเป็นเพราะความไม่พร้อมในด้านของสรีระร่างกาย รวมถึงสถานที่อาจไม่อำนวย ส่วนด้านนันทนาการนั้นนิสิตแพทย์หญิงไม่ค่อยได้เข้าร่วมกิจกรรมด้านนันทนาการเนื่องมาจากไม่กล้าแสดงออกเหมือนนิสิตแพทย์ชาย ทำให้รู้สึกเงินอายเมื่อต้องเข้าร่วมกิจกรรม ดังที่ จำเียร ช่วงโชติ (2532) กล่าวว่าเพศหญิงจะให้ความสนใจต่อสิ่งแวดล้อมและจะมีทักษะการรับรู้มากกว่าเพศชาย ส่วนเพศชายจะให้ความสนใจในเรื่องของตนเองมากกว่า

ส่วนด้านวิชาการ ด้านบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสีงแวดล้อม และด้านส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม พบว่า นิสิตแพทย์ชายและนิสิตแพทย์หญิง มีทัศนคติไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะคณะแพทย์ได้จัดกิจกรรมที่ตรงตามความต้องการและความเหมาะสม ดังนั้นนิสิตแพทย์ชายและหญิงสามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้เท่าเทียมกัน ดังที่ ทบวงมหาวิทยาลัย (2545) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมเพื่อมุ่งเน้นให้นักศึกษามีโอกาสในการฝึกฝนจากประสบการณ์ตรง มุ่งเน้นการพัฒนานักศึกษาให้รู้จักการประกอบอาชีพและเพื่อให้เกิดการพัฒนาบุคลิกภาพให้มีคุณภาพอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของหวัน วงศ์แก่นท้าว (2548) ที่ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตทั้งชายและหญิงมีความเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

2.2 นิสิตแพทย์ที่ศึกษาในชั้นปีที่ศึกษาต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร คณะแพทยศาสตร์ มศว โดยรวมแตกต่างกันอย่าง

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านกีฬาและส่งเสริมสุขภาพ ด้านบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสีงแวดล้อม ด้านนันทนาการ และด้านส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนิสิตแพทย์แต่ละชั้นปีมีภาระหน้าที่และบทบาทในการเรียนแตกต่างกัน นิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 เพิ่งเข้ามาศึกษาในระดับอุดมศึกษา และเริ่มเรียนแพทย์ไม่นานความกดดันหรือชั่วโมงเรียนมีน้อย เพราะต้องศึกษาในรายวิชาการศึกษาทั่วไป ดังนั้นจึงสามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้มากกว่ารุ่นพี่ ส่วนนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 4 ชั้นปีที่ 5 และชั้นปีที่ 6 ต้องเรียนหนักมากขึ้นและจะต้องรับผิดชอบรุ่นน้องเป็นที่เลี้ยงคอยให้คำปรึกษาด้านกิจกรรมและด้านการเรียน และเริ่มเรียนวิชาคลินิกทางการแพทย์ จึงต้องปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยทุกภาควิชามากขึ้น และต้องเตรียมตัวเป็นแพทย์และสอบใบประกอบโรคศิลป์เวชกรรมชั้นที่ 3 และสอบ long case เพื่อไปปฏิบัติหน้าที่เป็นแพทย์ใช้ทุนในโรงพยาบาลต่างๆ ดังนั้นจึงไม่มีเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร บทบาทส่วนใหญ่ของรุ่นพี่จึงเป็นผู้ให้คำปรึกษา ประกอบกับนิสิตแพทย์แต่ละชั้นปีมีเวลาว่างไม่ตรงกัน ทำให้ไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้เต็มที่ ดังนั้นจึงมีความคิดเห็นต่างกัน ดังที่ จีรวัดน์ วีรังกร (2542) ได้กล่าวว่าการเข้าร่วมกิจกรรมจะช่วยให้ นิสิตรู้จักและเข้าใจคำว่า “บทบาท” และรู้จักการใช้บทบาทที่เหมาะสมในการเข้าร่วมกิจกรรมนั้น แต่ละคนจะต้องดำรงตำแหน่งในบทบาทใดบทบาทหนึ่ง ซึ่งแต่ละบทบาทจะมีหน้าที่และความรับผิดชอบแตกต่างกันไป นิสิตจะต้องเรียนรู้และเข้าใจในบทบาทของตนเอง เพราะฉะนั้น นิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรมจะได้รับประสบการณ์ในส่วนนี้เป็นอย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สหสวรรค์ (2551) ที่ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา พบว่า นักศึกษาที่ชั้นปีที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมแตกต่างกัน ส่วนด้านวิชาการ นิสิตแพทย์มีทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร คณะแพทยศาสตร์ มศว ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมีการกำหนดนโยบายให้ส่งเสริมและสนับสนุนด้านวิชาการอย่างชัดเจน ทางวิชาการก็มีหลากหลายรูปแบบที่นิสิตสามารถเข้าร่วมได้ตามความสนใจและความถนัด เนื้อหาและหัวข้อวิชาการทางการแพทย์ล้วนเป็นประโยชน์เพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษากับผู้ป่วย จึงทำให้นิสิตแพทย์สนใจในกิจกรรมด้านวิชาการทุกชั้นปี ซึ่ง บุรุษชัย จงกลณี (2525) กล่าวว่า นักศึกษาทุกคนควรได้รับการสนับสนุนให้เข้าร่วมกิจกรรมตามความสนใจ ความสมัครใจ และความสามารถของตนเอง กิจกรรมควรกำหนดอย่างกว้างและมีจำนวนมากพอที่จะสนองความสนใจของนักศึกษาได้

2.3 นิสิตแพทย์ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร คณะแพทยศาสตร์ มศว โดยรวมและเป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเรียนแพทย์ทุกคนต้องรู้จักการบริหารเวลาเนื่องจากมีชั่วโมงเรียนมาก ซึ่งต้องใช้ความสามารถอันเกิดจากการฝึกปฏิบัติจนเกิดความชำนาญทางวิชาชีพแพทย์ นอกจากนี้ยังเป็นการบริหารเวลาเรียนและเข้าร่วมกิจกรรมตามนโยบายที่คณะแพทยศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเป็นผู้กำหนดจำนวนกิจกรรมที่นิสิตแพทย์ทุกคนต้องเข้าร่วมกิจกรรมให้ครบตามจำนวนกิจกรรม นอกจากนี้นิสิตแพทย์จะต้องเก่งเรียนและเก่งกิจกรรมควบคู่กัน ทำให้การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยการพิจารณาร่วมกันด้านการจัดเวลาเรียนให้เหมาะสมคุ้มค่า เพราะทุกคนต้องทุ่มเทและตั้งใจเรียนเพื่อสอบให้ผ่านทุกรายวิชา ดังที่ คณะแพทยศาสตร์ มศว (2551) ที่มีนโยบายให้นิสิตแพทย์ทุกคนต้องสอบผ่านใบประกอบวิชาชีพก่อนไปปฏิบัติงานขอใช้ทุน ดังนั้นคณะแพทยศาสตร์ มศว จึงได้จัดเตรียมความพร้อมให้นิสิตแพทย์ก่อนเข้าสอบใบประกอบวิชาชีพในแต่ละขั้นตอน และได้จัดทำวิจัยเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตแพทย์ คณะแพทยศาสตร์ มศว ซึ่งอยู่ในระหว่างการทำวิจัยเพื่อนำผลไปใช้ประกอบกับรูปแบบและกระบวนการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนิสิตแพทย์ให้ดีขึ้น และ จีรวัดน์ วีรังกร (2542) กล่าวว่า การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาทำให้นักศึกษาได้รับประโยชน์สามารถบริหารเวลาได้ ในการเข้าร่วมกิจกรรมจะทำให้นักศึกษารู้จักแบ่งเวลาในแต่ละกิจกรรมของตนเองอย่างเหมาะสม ดังนั้นจึงทำให้นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาไม่แตกต่างกัน

2.4 นิสิตแพทย์ที่มีลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรแบบบังคับและตามความสนใจ และเข้าร่วมกิจกรรมเฉพาะบังคับ มีทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรคณะแพทยศาสตร์ มศว ทุกด้านและโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนิสิตแพทย์ที่เข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรแบบบังคับและตามความสนใจ จะเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ มากกว่าการเข้าร่วมเฉพาะกิจกรรมบังคับอย่างเดียว ซึ่งการเข้าร่วมกิจกรรมตามความสนใจของนิสิตแพทย์ทำให้นิสิตแพทย์รู้สึกผ่อนคลายกับกิจกรรมที่ตนเองเลือกตามความสนใจอันส่งผลให้นิสิตต้องการเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรม ซึ่งแตกต่างกับนิสิตแพทย์ที่เข้าร่วมเฉพาะกิจกรรมบังคับที่คณะแพทยศาสตร์จัดให้ นิสิตแพทย์ที่เข้าร่วมเฉพาะกิจกรรมบังคับรู้สึกว่าการเข้าร่วมกิจกรรมตามความสนใจไม่จำเป็นเพราะมีทัศนคติที่ว่าต้องเรียนหนักทำให้ตนเองไม่มีเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมใดๆ จึงส่งผลให้นิสิตรู้สึกเกิดความเครียด ดังที่ ธิดาร์ตน์ บุญซุ (2525) ได้กล่าวว่า สถาบัน การศึกษาจะต้องจัดทรัพยากร และโอกาสที่จะช่วยให้นักศึกษาได้รับประโยชน์จากการมีส่วนร่วมมากที่สุดเพื่อให้นักศึกษาแต่ละคนได้รับการพัฒนาและการสนับสนุนในขั้นตอนและกระบวนการต่างๆ ของการจัดกิจกรรมนักศึกษา

2.5 นิสิตแพทย์ที่เคยมีประสบการณ์และไม่เคยมีประสบการณ์ในตำแหน่งประธานหรือกรรมการสโมสร นิสิต มีทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร คณะแพทยศาสตร์ มศว โดยรวมและเป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนิสิตแพทย์ที่ทำหน้าที่เป็นประธานหรือกรรมการสโมสรนิตต้องมีการบริหารเวลาเป็นอย่างดีทั้งด้านการเรียนและการทำกิจกรรมเพื่อไม่ให้เสียเวลาเรียน ดังนั้นการมาทำหน้าที่ตำแหน่งประธานหรือกรรมการจึงไม่มีผู้มารับผิดชอบโดยตรง ส่งผลให้การดำเนินงานโครงการหรือกิจกรรมไม่ต่อเนื่อง จะเห็นว่านิสิตแพทย์ที่เคยมีประสบการณ์ในตำแหน่งประธานหรือกรรมการสโมสรนิตสนใจต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านวิชาการและด้านนันทนาการในระดับมากเป็นเพราะนิสิตแพทย์รู้ว่าต้องนำความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ที่ได้รับ

จากวิทยากรบรรยาย นอกจากนี้รุ่นพี่ที่คอยให้คำชี้แนะในการนำความรู้ไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดของการเรียนวิชาแพทย์ และได้มีโอกาสศึกษาค้นคว้าในวิชาที่เรียนด้วยตัวนิสิตเอง ดังนั้นคณะแพทยศาสตร์ มศวควรมีการปรับกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยเน้นนิสิตแพทย์เป็นสำคัญและลงรายละเอียดของกิจกรรมเสริมหลักสูตรแต่ละด้านนำผลการประเมินแต่ละด้านที่มีประโยชน์สูงสุดกับความต้องการของนิสิตแพทย์ ดังที่ จีรวัฒน์ วีรังกร (2542) กล่าวว่า การเข้าร่วมกิจกรรมจะช่วยให้รู้จักและเข้าใจคำว่า “บทบาท” และรู้จักการใช้บทบาทที่เหมาะสมขึ้น ซึ่งแต่ละบทบาทจะมีหน้าที่และความรับผิดชอบแตกต่างกันไป นิสิตจะต้องเรียนรู้และเข้าใจในบทบาทของตนเอง

ข้อเสนอแนะ

1. ด้านวิชาการ ควรพิจารณาในเรื่องจำนวนกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านวิชาการที่จัดในแต่ละปีมีความเหมาะสม อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการมีบทบาทในการให้คำแนะนำและช่วยเหลือในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านวิชาการแต่ละครั้งให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ นิสิตมีส่วนร่วมในการเสนอรูปแบบและวิธีการในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านวิชาการ
2. ด้านกีฬาและการส่งเสริมสุขภาพ คณะฯ ควรมีจัดสรรด้านงบประมาณ อุปกรณ์ และสถานที่สำหรับจัดกิจกรรม ควรเพิ่มจำนวนชมรมกีฬาประเภทต่างๆ ให้เหมาะสมและเพียงพอเพื่อตอบสนองความต้องการ ของนิสิต นิสิตแพทย์ ควรมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในการวางแผนทั้งระยะสั้นและระยะยาวในการดำเนินงานโครงการหรือกิจกรรม นอกจากนี้ควรมีระบบการเลือกสรรหรือพัฒนาอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญมาให้คำปรึกษาและแนะนำให้แก่ นิสิต และอำนวยความสะดวกในเรื่องต่างๆ ของการจัดกิจกรรมเพื่อให้ดำเนินการด้านกีฬาและส่งเสริมสุขภาพ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. ด้านบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสีงแวดล้อม คณะฯ จัดสรรงบประมาณสำหรับการจัดกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสีงแวดล้อมอย่างเหมาะสม นิสิตมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการจัดกิจกรรมแต่ละครั้ง มีการประชุมวางแผนการดำเนินงานก่อนการจัดกิจกรรมเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ และช่วยให้ นิสิตดำเนินกิจกรรมได้อย่างราบรื่น ผู้บริหารให้คำแนะนำและช่วยเหลือในการจัดกิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสีงแวดล้อมและมีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารการจัดกิจกรรมให้แก่ นิสิตอย่างทั่วถึง
4. ด้านนันทนาการ ควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนด้านงบประมาณในการจัดกิจกรรมด้านนันทนาการอย่างเหมาะสม อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการมีบทบาทในการให้คำแนะนำและช่วยเหลือในการจัดกิจกรรมให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์การจัดกิจกรรมในแต่ละครั้ง การดำเนินงานและการประสานงานจัดกิจกรรมด้านนันทนาการมีประสิทธิภาพ จำนวนกิจกรรมด้านนันทนาการที่จัดในแต่ละปีมีความเพียงพอสถานที่รองรับในการจัดกิจกรรมนันทนาการประเภทต่างๆ มีเพียงพอ
5. ด้านส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ควรส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมร่วมกันระหว่างคณะ กับหน่วยงานภายนอก มีการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ข้อมูลด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรมหรือความเป็นมาของวัฒนธรรมนั้นๆ ให้แก่นิสิตทราบอย่างทั่วถึงกิจกรรม

เอกสารอ้างอิง

- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2542). *มหาวิทยาลัยที่ทางแยก: จุดประกายวิสัยทัศน์อุดมศึกษาไทยในอนาคต*. กรุงเทพฯ: ชัคเชสมิเดีย.
- จีรวัดน์ วีรังกร. (2542). “คุณค่าและความสำคัญของกิจกรรมนิต” ใน *พื้นฐานทักษะการดำเนินกิจกรรมนิต*. กองกิจการนิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กรุงเทพฯ: พี ที พัฒนาการพิมพ์ จำกัด.
- จำเนียร ช่างโชติ. (2532). *จิตวิทยาการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ชาญชัย อินทรประวัตติ. (2545). หัวใจของงานกิจการนักศึกษา. ใน *เอกสารประกอบการสัมมนากระบวนการทัศน์และกลยุทธ์ในการพัฒนานิสิตนักศึกษาบนเส้นทางปฏิรูปการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: ทบวงมหาวิทยาลัยร่วมกับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นุจรี ตัญญาพัฒนกุล. (2553). สัมภาษณ์เมื่อ 18 พฤษภาคม 2553.
- ธิดารัตน์ บุญนุช. (2543). กิจกรรมนิตนักศึกษาในประเทศไทย. ใน *การพัฒนานิสิตนักศึกษา*. กรุงเทพฯ: ทบวงมหาวิทยาลัย.
- ทบวงมหาวิทยาลัย. (2545). *สรุปผลการประเมินโครงการพัฒนาศักยภาพนิสิตนักศึกษาทบวงมหาวิทยาลัย พ.ศ.2544*. กรุงเทพฯ: กองบริการการศึกษา สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย.
- ทบวงมหาวิทยาลัย. (2543). *ประมวลเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรฉบับปรับปรุง*. กรุงเทพฯ: สำนักกิจการอุดมศึกษาเอกชน.
- มนัส นิลสวัสดิ์. (2547). *แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนิตของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*. ปริญญาโท. กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (2553). *สรุปรายงานประจำปีการประเมินคุณภาพการศึกษา คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. ใน *เอกสารประกอบการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษา*.
- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (2551). *คู่มือการปฏิบัติงานขององค์กรนิต พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: งานกิจกรรมนิต กองบริการนิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.
- มาณี ไชยธีรานวัฒน์ศิริ. (2543). *รายงานผลการวิจัยเรื่องหอพักกับการพัฒนานิสิตนักศึกษาระดับอุดมศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย.
- วรพล อร่ามรัศมีกุล. (2553, 17 มีนาคม). สัมภาษณ์โดย สายรุ่ง ตรีสงฆ์ ที่คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องค์กรฯ
- ศุภร์ศรี ชูเมือง. (2554). *งบประมาณ*. สืบค้นเมื่อ 11 พฤษภาคม 2554. สืบค้นจาก <http://www.pt.tsu.ac.th/phnoffice/report/file>.
- สหสวรรค์ ผลอรอด. (2551). *ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา*. ปริญญาโท. กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา. (2551). *คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษากายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา*. ฉบับปรับปรุง พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ: บริษัท ภาพการพิมพ์ จำกัด.

- สำเนา ขจรศิลป์. (2537). *มิติใหม่ของกิจการนักศึกษา 1 พื้นฐานและการบริการนักศึกษา*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.
- สำเนา ขจรศิลป์. (2538). *มิติใหม่ของกิจการนักศึกษา 2 การพัฒนานักศึกษา กองกิจการนิสิต*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.
- หวั่น วงศ์แก่นท้าว. (2548). *ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต*. ปริญญาโท กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- Krejcie, Robert V. & Morgan, Daryle W. Determining Sample Size for Research Activities. *Journal of Educational and Psychological Measurement*. 30 (3): 607-610; Autumn, 1970.

ผู้เขียน

นางสาวสายรุ่ง ตรีสงฆ์

นักวิชาการศึกษา ระดับ 6 คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องค์กรักษ์

email: sairung@swu.ac.th